ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1987	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 201

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1739

Διαχείριση των υδατικών πόρων και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Ορισμοί

Άρθρο 1.

1. Υδατικοί πόροι, στους οποίους δεν περιλαμβάνεται το θαλάσσιο νερό, είναι:

α. Επιφανειακά και υπόγεια νερά χωρίς διάκριση στην ποιότητα, την προέλευση ή τη δυνατή χρήση.

β. Νερά φυσικών πηγών, χερσαίων και υποθαλάσσιων.

γ. Θερμομεταλλικά νερά, όπως ιαματικά, μεταλλικά ή αεριούχα, ολιγομεταλλικά. Στην κατηγορία αυτήν περιλαμβάνονται και τα νερά για εμφιάλωση ή άλλου τύπου συσκευασία με σκοπό την εμπορία.

2. Ως προσδιορισμός των υδατικών πόρων νοείται :

α. Ποσοτικός: Ο υπολογισμός και καθορισμός των διαφόρων φυσικών μεγεθών των υδατικών πόρων, όπως παροχές, στάθμες, κλίσεις, όγκοι, ισοζύγια.

β. Ποιοτικός: Η διαπίστωση της φυσικοχημικής και βιολογικής σύστασης των υδατικών πόρων και η σύγκρισή της με τα πρότυπα ποιότητας, κατά χρήση, τα οποία ισχύουν κάθε φορά.

γ. Τοπικός: Ο εντοπισμός στο χώρο των παραπάνω ποσοτικών μεγεθών και ποιοτικών παραμέτρων, σε σημεία και διατομές θέσεων που προσδιορίζονται από τα αρμόδια όργανα κατά το νόμο αυτόν.

δ. Χρονικός: Ο προσδιορισμός των παραπάνω μεγεθών και παραμέτρων σε χρόνους που καθορίζονται από τα αρμόδια όργανα.

3. Διαχείριση υδατικών πόρων κατά το νόμο αυτόν νοείται το σύστημα των μέτρων και δραστηριοτήτων, που είναι απαραίτητα για την πληρέστερη δυνατή κάλυψη των αναγκών σε νερό για κάθε χρήση, και κατά κύριο λόγο:

α. Η διευθέτηση της φυσικής προσφοράς του νερού, σε σχέση με τη ζήτησή του, σε περιοχές που υπάρχει έλλειψη ή προβλέπεται περιοδική ή οριστική εξάντλησή του.

β. Η πρόνοια για την πρόληψη απωλειών νερού και για την κατά το δυνατό αξιοποίηση πλεονασμάτων που μπορεί να προκαλέσουν ζημίες ή βλάβες εξαιτίας πλημμυρών ή άλλων αιτιών.

γ. Η αντιμετώπιση των σημερινών ή μελλοντικών ανοιγμάτων ανάμεσα στην προσφορά και στη ζήτηση του νερού.

δ. Η αποφυγή ή εξομάλυνση των συγκρούσεων ανάμεσα σε όμοιες ή ανταγωνιστικές χρήσεις.

ε. Ο προσανατολισμός της ζήτησης στις χρήσεις νερού, στις οποίες αποβλέπουν τα προγράμματα ανάπτυξης της χώρας.

στ. Η διατήρηση της υψηλότερης δυνατής ποιότητας νερού σε σχέση με την κατά προορισμό χρήση του.

ζ. Ο συντονισμός των δραστηριοτήτων έρευνας, αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων.

4. Υδατικά διαμερίσματα είναι περιοχές οριοθετημένες μεταξύ τους από υδροκρίτες ή νησιωτικές περιοχές, που περιλαμβάνουν ολοκληρωμένα υδρογραφικά δίκτυα, με υδρολογικές συνθήκες κατά το δυνατόν όμοιες.

Ο ελληνικός χώρος διαιρείται στα εξής δεκατέσσερα υδατικά διαμερίσματα: Δυτικής Πελοποννήσου, Ανατολικής Πελοποννήσου, Βόρειας Πελοποννήσου, Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, Ηπείρου, Αττικής, Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας και Εύβοιας, Θεσσαλίας, Δυτικής Μακεδονίας, Κεντρικής Μακεδονίας, Ανατολικής Μακεδονίας, Θράκης, Κρήτης και Νησιών Αιγαίου, όπως ειδικότερα παρουσιάζονται στο χάρτη που συνοδεύει το νόμο αυτόν.

5. Υδατικό ισοζύγιο είναι η απεικόνιση της δυναμικής ισορροπίας μεταξύ των εισροών και των εκροών νερού μιας ενιαίας υδατικής περιοχής στην ίδια χρονική περίοδο, αφού ληφθεί υπόψη η εσωτερική διακύμανση των υδατικών αποθεμάτων.

6. Ισοζύγιο προσφοράς — ζήτησης είναι η συνεκτίμηση της εξέλιξης των διαθέσιμων υδατικών πόρων και των προοπτικών της ζήτησης για χρήση νερού σε συγκεκριμένο χώρο και χρόνο, με σκοπό τον προγραμματισμό της ανάπτυξης των υδατικών πόρων και τον προσανατολισμό των χρήσεων.

7. Αρχές αρμόδιες κατά κατηγορία χρήσης των υδατικών πόρων είναι:

α. Το Υπουργείο Γεωργίας για την αγροτική χρήση (άρδευση, κτηνοτροφία, ιχθυοκαλλιέργεια, αγροτοβιομηχανία).

β. Το Υπουργείο Εσωτερικών για την ύδρευση εκτός από την ύδρευση Αθηνών και Θεσσαλονίκης, που ανήκει και στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

γ. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων για τη χρήση με σκοπό την προστασία, όπως ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 11.

δ. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας για τη βιομηχανική και την ενεργειακή χρήση, ανεξάρτητα από την αρμοδιότητά του για τους φυσικούς πόρους.

ε. Το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών για τη χρήση των υδάτων στις μεταφορές.

στ. Το Υπουργείο Πολιτισμού για τις αθλητικές χρήσεις.

ζ. Ο Εθνικός Οργανισμός Τουρισμού για ιαματικές και χρήσεις αναψυχής.

η. Η αρμοδιότητα για κάθε άλλη χρήση ασκείται από το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, μπορεί να μεταβιβαστεί η παραπάνω αρμοδιότητα σε άλλη αρχή.

Στις παραπάνω αρχές περιλαμβάνονται όλες οι νομαρχιακού και περιφερειακού επιπέδου υπηρεσίες τους.

8. Φορείς αρμόδιοι για την εκπόνηση και εκτέλεση προγραμμάτων έρευνας των υδατικών πόρων ή για τη συμμετοχή σ' αυτά είναι τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, καθώς και η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών, η Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία και το Εθνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών. Φορείς εκτέλεσης προγραμμάτων έρευνας ή συμμετοχής είναι επίσης τα Α.Ε.Ι. και τα ερευνητικά κέντρα ή ινστιτούτα του ν. 1514/1985.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, μπορεί να καθοριστούν και άλλοι φορείς με τις αρμοδιότητες της προηγούμενης παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2.

1. Το νερό αποτελεί φυσικό αγαθό για την ικανοποίηση κοινωνικών αναγκών και η διαχείρισή του ασκείται όπως ορίζει ο νόμος αυτός.

2. Τα προερχόμενα από τις γειτονικές χώρες νερά υπάγονται στις ρυθμίσεις αυτού του νόμου.

3. Τα προεδρικά διατάγματα, που προβλέπονται από το νόμο αυτόν, μπορούν να κωδικοποιούνται σε ενιαίο κείμενο.

Άρθρο 3.

1. Η διαχείριση των υδατικών πόρων, έως την απόδοσή τους για ορισμένες χρήσεις στην αντίστοιχη κατά κατηγορία χρήσης αρχή, ασκείται από το αρμόδιο για τους φυσικούς πόρους Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας έχει την αρμοδιότητα συντονισμού και παρακολούθησης των δραστηριοτήτων έρευνας, αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων. Επίσης, ελέγχει την άσκηση των δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αφορούν τις υδατικές σχέσεις στις περιπτώσεις που οι σχέσεις αυτές δεν ρυθμίζονται από το ίδιο.

2. Συνιστάται στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας Διυπουργική Επιτροπή Υδάτων (Δ.Ε.ΥΔ.), η οποία αποτελεί όργανο γνωμοδοτικό, για τη διαμόρφωση της εθνικής πολιτικής διαχείρισης των υδατικών πόρων. Στην Επιτροπή μετέχουν ανά ένας εκπρόσωπος από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας εκπρόσωπος άλλου συναρμόδιου κατά περίπτωση υπουργείου και εκπρόσωπος του Ι.Γ.Μ.Ε., ως σύμβουλος χωρίς ψήφο. Επίσης δύναται να μετέχει, μετά πρόσκληση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και χωρίς ψήφο, εκπρόσωπος της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού ή άλλου οργανισμού, εφ' όσον θα διαμορφωθεί γνώμη για θέμα που εμπίπτει στο αντικείμενο της δραστηριότητάς τους. Η επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Στη Δ.Ε.ΥΔ. ο Υπουργός Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ή ο αρμόδιος κατά περίπτωση υπουργός παραπέμπει θέματα σχετικά με τους υδατικούς πόρους για επεξεργασία και εισήγηση.

Οι αποφάσεις για τα θέματα στα οποία έχει γνωμοδοτήσει η Δ.Ε.ΥΔ. εκδίδονται από τον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και υπογράφονται και από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθώς και από τον κατά περίπτωση αρμόδιο υπουργό.

Αν πρόκειται για απόφαση που αφορά υδατικό διαμέρισμα ή τοπική περιοχή του, για να γνωμοδοτήσει η Δ.Ε.ΥΔ. ζητείται και λαμβάνεται υπόψη και εισήγηση της κατά την παρ. 4 αντίστοιχης περιφερειακής επιτροπής. Σε κάθε περίπτωση η γνώμη ή η εισήγηση της Δ.Ε.ΥΔ. περιλαμβάνει και τις απόψεις της τυχόν μειοψηφίας.

Με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ορίζεται η λειτουργία της Δ.Ε.ΥΔ., η οποία εδρεύει στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

3. Η υφιστάμενη στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας διεύθυνση υδατικού δυναμικού και φυσικών πόρων έχει, σχετικά με τα θέματα των υδατικών πόρων, τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. επεξεργάζεται και εισηγείται στον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και στη Δ.Ε.ΥΔ. την υδατική πολιτική της χώρας.

β. καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων της χώρας, όπως ορίζεται στο άρθρο 4,

γ. εξειδικεύει τα εθνικά προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων και κατανέμει τους υδατικούς πόρους κατά χρήση σε κάθε υδατικό διαμέρισμα, με βάση τα αντίστοιχα υδατικά ισοζύγια,

δ. ασχολείται με θέματα εθνικής κλίμακας και έχει την ευθύνη, σε συνεργασία με το Υπουργείο Εξωτερικών, για θέματα που αφορούν διακρατικά νερά,

ε. μεριμνά για τη σταδιακή οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας,

στ. παρακολουθεί τις περιφερειακές υπηρεσίες και συντονίζει τις διαπεριφερειακές σχέσεις,

ζ. εκπονεί ή αναθέτει την εκπόνηση των αναγκαίων μελετών για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις,

η. τηρεί αρχείο στοιχείων και πληροφοριών υδρολογικού ενδιαφέροντος. Η έναρξη και οι διαδικασίες λειτουργίας του αρχείου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας,

θ. παρέχει γραμματειακή εξυπηρέτηση στη Δ.Ε.ΥΔ.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, συνιστώνται Περιφερειακές Επιτροπές Υδάτων (Π.Ε.ΥΔ.) για κάθε υδατικό διαμέρισμα, με τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. γνωμοδοτούν προς τη Δ.Ε.ΥΔ. για το μεσοχρόνιο πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων του διαμερίσματος, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 4,

β. γνωμοδοτούν προς τη Δ.Ε.ΥΔ. για τα υδατικά θέματα του διαμερίσματος, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου αυτού,

γ. εγκρίνουν την εξειδίκευση του μεσοχρόνιου προγράμματος του υδατικού διαμερίσματος ανά λεκάνη απορροής, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 4.

Κάθε Π.Ε.ΥΔ. αποτελείται από τους γενικούς γραμματείς των περιφερειών οι οποίες περιλαμβάνονται ολικά ή μερικά στο υδατικό διαμέρισμα, από το νομάρχη και από έναν εκπρόσωπο του νομαρχιακού συμβουλίου, της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών, της Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων κάθε νομού, που περιλαμβάνεται ολικά ή μερικά στο υδατικό διαμέρισμα του αντίστοιχου περιφερειακού τμήματος του Τ.Ε.Ε., καθώς και από τους προϊσταμένους των αντίστοιχων περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης των υδατικών πόρων του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και εγγείων βελτιώσεων του Υπουργείου Γεωργίας. Οι παραπάνω εκπρόσωποι μαζί με τους αναπληρωτές τους υποδεικνύονται από τα αρμόδια όργανά τους και οι Π.Ε.ΥΔ. συγκροτούνται με αντίστοιχη απόφαση ή αποφάσεις του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Με όμοια υπουργική απόφαση καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας των Π.Ε.ΥΔ. και οι προθεσμίες υποβολής εισήγησης ή γνώμης, σε όσες περιπτώσεις απαιτείται από τον παρόντα νόμο. Με την ίδια απόφαση μπορεί να προβλέπεται διευρυμένη σύνθεση της Π.Ε.ΥΔ., αν αυτό επιβάλλεται από την ιδιαιτερότητα του αντίστοιχου υδατικού διαμερίσματος.

5. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών, Οικονομικών και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, συνιστώνται περιφερειακές υπηρεσίες διαχείρισης υδατικών πόρων για κάθε υδατικό διαμέρισμα, οι οποίες ανήκουν οργανικά στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και έχουν τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. εξειδικεύουν την εθνική υδατική πολιτική της χώρας, όπως αυτή καθορίζεται με τις αποφάσεις της παρ. 2 του άρθρου αυτού, στο υδατικό διαμέρισμα και ελέγχουν την εφαρμογή της,

β. επεξεργάζονται τα στοιχεία και συντάσσουν τα υδατικά ισοζύγια του διαμερίσματος κατά λεκάνη απορροής,

γ. καταρτίζουν το ισοζύγιο προσφοράς — ζήτησης νερού στο υδατικό διαμέρισμα,

δ. καταρτίζουν τα μεσοχρόνια προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων του διαμερίσματος, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 4,

ε. εξειδικεύουν τα εγκεκριμένα μεσοχρόνια προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων του διαμερίσματος ανά λεκάνη απορροής ή άλλη υδατική περιοχή, καθορίζουν, μέσα στα πλαίσια και σύμφωνα με τις κατευθύνσεις των παραπάνω προγραμμάτων, τις προτεραιότητες χρήσης, κατανέμουν τους υδατικούς πόρους κατά χρήση και αποστέλλουν τα προγράμματα αυτά στις γενικές γραμματείες των περιφερειών και τις νομαρχίες του διαμερίσματος για εφαρμογή,

στ. συντονίζουν και εποπτεύουν τις δραστηριότητες έρευνας, αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων του διαμερίσματος και ελέγχουν την άσκηση των δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αφορούν στις υδατικές σχέσεις στην περιοχή της ευθύνης τους,

ζ. εκπονούν ή αναθέτουν την εκπόνηση των αναγκαίων μελετών για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις,

η. παρέχουν γραμματειακή εξυπηρέτηση στις Π.Ε.ΥΔ.

Με τα ίδια ή με όμοια προεδρικά διατάγματα καθορίζονται τα ακριβή όρια κάθε υδατικού διαμερίσματος και η έδρα κάθε περιφερειακής υπηρεσίας. Επίσης, καθορίζονται οι κλάδοι του μόνιμου προσωπικού και ο αριθμός των οργανικών θέσεων κάθε κλάδου, καθώς και οι θέσεις του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, η κατανομή τους σε ειδικότητες και τα απαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για την πρόσληψή τους.

Αν κριθεί απαραίτητο για την εύρυθμη λειτουργία μιας περιφερειακής υπηρεσίας, μπορεί να ιδρύεται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας παράρτημά της με έδρα που ορίζεται στην ίδια απόφαση.

6. Σε τρεις μήνες από την ημερομηνία σύστασης κάθε περιφερειακής υπηρεσίας του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας εκδίδεται η κατά την παρ. 4 απόφαση σύστασης της αντίστοιχης Π.Ε.ΥΔ.. Με την ίδια κοινή υπουργική απόφαση μπορεί να συνιστώνται περισσότερες από μία Π.Ε.ΥΔ..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

Διαδικασία προγραμματισμού

Άρθρο 4.

1. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας είναι αρμόδιο για την κατάρτιση και την υποβολή για έγκριση των προγραμμάτων ανάπτυξης των υδατικών πόρων της χώρας. Στα προγράμματα αυτά περιλαμβάνονται τα έργα των φορέων του δημόσιου τομέα και των δημοτικών επιχειρήσεων ύδρευσης—αποχέτευσης του ν. 1069/1980 (ΦΕΚ 191).

Τα προγράμματα αυτά διακρίνονται σε:

α. μακροχρόνια εθνικά, που έχουν χρονική διάρκεια μεγαλύτερη από πέντε έτη,

β. μεσοχρόνια εθνικά, που περιλαμβάνουν έργα εθνικής κλίμακας και σημασίας και έχουν χρονική διάρκεια από δύο ως πέντε έτη,

γ. μεσοχρόνια κατά υδατικό διαμέρισμα, που έχουν χρονική διάρκεια από δύο ως πέντε έτη, και

δ. ειδικών σκοπών.

2. Η χρονική διάρκεια που καλύπτει κάθε μακροχρόνιο πρόγραμμα ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

3. Το μακροχρόνιο εθνικό πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων καταρτίζεται από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, με βάση προτάσεις των αρμόδιων κατά κατηγορία χρήσης αρχών και των φορέων έρευνας που αναφέρονται στις παρ. 7 και 8 του άρθρου 1, υποβάλλεται για γνωμοδότηση στη Διυπουργική Επιτροπή Υδάτων (Δ.Ε.ΥΔ.) και εγκρίνεται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

4. Τα μεσοχρόνια εθνικά και κατά υδατικό διαμέρισμα προγράμματα καταρτίζονται συγχρόνως και εντάσσονται στα πλαίσια των μεσοχρόνιων προγραμμάτων κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης του ν. 1622/1986 (ΦΕΚ 92), με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 1, όσον αφορά τα όρια των περιφερειών.

5. Το μεσοχρόνιο εθνικό πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων καταρτίζεται από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, στα πλαίσια του μακροχρόνιου, με βάση προτάσεις των αρμόδιων κατά κατηγορία χρήσης αρχών και φορέων έρευνας, που αναφέρονται στις παραγρ. 7 και 8 του άρθρου 1, καθώς και των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων και υποβάλλεται για γνωμοδότηση στη Δ.Ε.ΥΔ.. Στη Δ.Ε.ΥΔ. επίσης υποβάλλεται γνωμοδότηση των Περιφερειακών Επιτροπών Υδάτων (Π.Ε.ΥΔ.) σχετικά με την πρόταση των περιφερειακών υπηρεσιών. Τα πρόγραμμα εντάσσεται στο

εθνικό αναπτυξιακό πρόγραμμα, το προβλεπόμενο από το άρθρο 72 του ν. 1622/1986.

Κάθε μεσοχρόνιο πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων κατά υδατικό διαμέρισμα καταρτίζεται από την αντίστοιχη περιφερειακή υπηρεσία διαχείρισης υδατικών πόρων, στα πλαίσια της εξειδίκευσης του μεσοχρόνιου εθνικού προγράμματος της παρ. 5 για το υδατικό διαμέρισμα, που γίνεται από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, λαμβανομένων υπόψη των αντίστοιχων μεσοχρόνιων περιφερειακών και νομαρχιακών προγραμμάτων κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης του ν. 1622/1986 και μέσα στα πλαίσια αυτών. Το πρόγραμμα αυτό υποβάλλεται για γνωμοδότηση στην Π.Ε.ΥΔ. και εγκρίνεται από τους υπουργούς της παρ. 3 του άρθρου αυτού. Τα εγκεκριμένα κατά υδατικό διαμέρισμα προγράμματα εξειδικεύονται για κάθε λεκάνη απορροής ή άλλη υδατική περιοχή από τις περιφερειακές υπηρεσίες διαχείρισης υδατικών πόρων. Στη συνέχεια τα εξειδικευμένα προγράμματα υποβάλλονται για έγκριση στην Π.Ε.ΥΔ.

Για την εξειδίκευση αυτή δεν απαιτείται έγκριση άλλης αρχής, εκτός αν γενικός γραμματέας περιφέρειας ή νομάρχης ή το 1/3 των μελών της Π.Ε.ΥΔ. υποστηρίξουν με γραπτή ένσταση ότι αυτό εξέρχεται από τα πλαίσια του εγκεκριμένου κατά υδατικό διαμέρισμα προγράμματος. Επί των ενστάσεων αποφασίζουν, ύστερα από εισήγηση της περιφερειακής υπηρεσίας και γνώμη της Δ.Ε.ΥΔ., οι υπουργοί της παρ. 3 του άρθρου αυτού.

7. Τα μεσοχρόνια προγράμματα των παρ. 5 και 6 του άρθρου αυτού περιλαμβάνουν ενδεικτικά στοιχεία για την ετήσια χρηματοδότηση των έργων, μελετών και ερευνών που έχουν ενταχθεί σε αυτά.

Η ένταξη των έργων, μελετών και ερευνών στον ετήσιο προϋπολογισμό δημόσιων επενδύσεων γίνεται με μέριμνα των αρμόδιων κατά κατηγορία χρήσης αρχών, των φορέων έρευνας, των περιφερειών και των νομαρχιών, σύμφωνα με το ν. 1622/1986. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας παρακολουθεί σε ετήσια βάση την εφαρμογή των μεσοχρόνιων προγραμμάτων σε εθνικό επίπεδο και κατά υδατικό διαμέρισμα.

8. Τα ειδικά προγράμματα είναι όσα δεν περιλαμβάνονται στα παραπάνω, όπως, ενδεικτικά, προγράμματα μεταφοράς φερτών υλών, εμπλουτισμού, ... Αυτά υποβάλλονται στη Δ.Ε.ΥΔ. και εγκρίνονται από τους υπουργούς της παρ. 3 του άρθρου αυτού.

9. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των υπουργών της παρ. 3 του άρθρου αυτού, ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες που αφορούν το περιεχόμενο των προγραμμάτων, τη διαδικασία υποβολής των προτάσεων και υποβολής των προγραμμάτων για έγκριση, τη διαδικασία εκπόνησης των μεσοπρόθεσμων προγραμμάτων, εθνικών και κατά υδατικό διαμέρισμα, τον τρόπο εναρμόνισης της διαδικασίας αυτής με την αντίστοιχη του δημοκρατικού προγραμματισμού, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'.

Έρευνα για τους υδατικούς πόρους

Άρθρο 5.

1. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ως υπουργείο αρμόδιο για τους φυσικούς πόρους, συντονίζει τις δραστηριότητες για τον προσδιορισμό των επιφανειακών και υπόγειων υδατικών πόρων στον ελληνικό χώρο σύμφωνα με τα προγράμματα του άρθρου 4 και σε συνεργασία με τους κατά περίπτωση αρμόδιους φορείς, οι οποίοι αναφέρονται στην παρ. 8 του άρθρου 1, προωθεί τη σχετική έρευνα, με σκοπό την ορθολογική ανάπτυξη, αξιοποίηση, διάθεση, χρήση και προστασία τους.

2. Οι φορείς έρευνας των υδατικών πόρων, που αναφέρονται στην παράγρ. 8 του άρθρου 1 του νόμου αυτού, συγκεντρώνουν σε συνεχή βάση και σε τακτά χρονικά διαστήματα τις παρατηρήσεις τους για τα σχετικά αντικείμενα έρευνας και δημοσιεύουν τα αποτελέσματα της έρευνας.

Το είδος των στοιχείων της έρευνας, η συχνότητα παρατηρήσεων, η τήρηση της υποχρέωσης δημοσιότητας και οι διοικητικές κυρώσεις ή άλλες συνέπειες της παράβασής τους, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ορίζονται με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με κοινή πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών ύστερα από γνώμη της Διυπουργικής Επιτροπής Υδάτων.

3. Οι φορείς έρευνας που αναφέρονται στην παρ. 8 του άρθρου 1 υποχρεούνται να κοινοποιούν τα πιο πάνω στοιχεία στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, το οποίο τηρεί αρχείο των στοιχείων αυτών. Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να λάβει γνώση των στοιχείων αυτών.

4. Η δημοσίευση στοιχείων για λεκάνες απορροής, που βρίσκονται σε παραμεθόριες περιοχές ή για εκείνες που δεν ανήκουν εξ ολοκλήρου στον ελληνικό χώρο, υπόκειται στην κοινή έγκριση του Υπουργείου Εξωτερικών και του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Άρθρο 6.

1. Κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα έρευνας για τον προσδιορισμό των υδατικών πόρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού και των προεδρικών διαταγμάτων ή αποφάσεων που θα εκδοθούν σε εκτέλεσή του.

2. Κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο υποχρεούται να διαθέτει στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας τα στοιχεία της έρευνας και τις σχετικές πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με κοινή πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και των συναρμόδιων υπουργών, ορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση άρνησης παροχής των πιο πάνω στοιχείων.

3. Τα στοιχεία των ερευνών του άρθρου 5 που έχουν ήδη ελεγχθεί και δημοσιευτεί λαμβάνονται υπόψη υποχρεωτικά και αξιολογούνται κατά προτεραιότητα, σε κάθε έρευνα ή μελέτη που γίνεται για λογαριασμό του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου, των οργανισμών εγγείων βελτιώσεων και των δημόσιων επιχειρήσεων και στην οποία περιλαμβάνονται άμεσα ή έμμεσα θέματα που συνδέονται με τα παραπάνω στοιχεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'.

Έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων

Άρθρο 7.

1. Η αξιοποίηση υδατικών πόρων προγραμματίζεται και πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

2. Η εκτέλεση έργου αξιοποίησης επιτρέπεται εφ' όσον αυτό εντάσσεται ή εναρμονίζεται με τα ισχύοντα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων.

3. Οι κείμενες διατάξεις για τη μελέτη, επίβλεψη και εκτέλεση των έργων αξιοποίησης των υδατικών πόρων του δημόσιου τομέα εξακολουθούν να ισχύουν εφ' όσον δεν αντίκεινται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

4. Σε έργα πολλαπλής χρήσης, που προγραμματίζονται σε εθνικό επίπεδο και ανήκουν στην αρμοδιότητα πολλών φορέων, οι όροι διαχείρισης των υδατικών πόρων και ο τρόπος κατανομής των δαπανών κατασκευής και λειτουργίας καθορίζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ε-

νέργειας και Τεχνολογίας και των κατά περίπτωση συναρμόδιων υπουργών, ύστερα από γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής Υδάτων, η οποία λαμβάνει υπόψη και τις επί μέρους γνώμες των Π.Ε.ΥΔ. των περιοχών όπου θα εκτελεστεί το έργο. Η διαδικασία και οι προθεσμίες υποβολής γνώμης της Π.Ε.ΥΔ. ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Σε έργα πολλαπλής χρήσης, που προγραμματίζονται σε επίπεδο υδατικού διαμερίσματος, τα παραπάνω καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ύστερα από εισήγηση της αντίστοιχης περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων και γνωμοδότηση της περιφερειακής επιτροπής υδάτων, εάν ζητηθεί από τον Υπουργό Γεωργίας ή τον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Άρθρο 8.

1. Νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο τομέα και φυσικά πρόσωπα μπορούν να εκτελούν έργα αξιοποίησης των υδατικών πόρων για ίδια παραγωγική χρήση μέχρι να καλυφθούν οι πραγματικές ανάγκες τους.

Τα ίδια νομικά και φυσικά πρόσωπα μπορούν να εκτελούν έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων και για ανάγκες πέρα από τις δικές τους ή ανεξάρτητα απ' αυτές, εφ' όσον αποδεικνύεται ότι εξυπηρετούν την κοινή ωφέλεια, ύστερα από αίτηση και με απόφαση του αρμόδιου νομάρχη, στην οποία καθορίζονται η εξυπηρετούμενη κοινή ωφέλεια και οι όροι διαχείρισης του έργου.

Σε κάθε περίπτωση τα έργα της παραγράφου αυτής δεν πρέπει να έρχονται σε αντίθεση με τα προγράμματα της παρ. 2 του άρθρου 7.

2. Για την εκτέλεση κάθε έργου αξιοποίησης των υδατικών πόρων από τα παραπάνω φυσικά και νομικά πρόσωπα, απαιτείται άδεια από την αντίστοιχη κατά κατηγορία χρήσης αρχή. Η σχετική αίτηση συνοδεύεται από επαρκή στοιχεία μελέτης, στα οποία αναφέρεται η ποσοτική και ποιοτική κατάσταση των υδατικών πόρων πριν και μετά την εκτέλεση του έργου και καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Η αρμόδια κατά κατηγορία χρήσης αρχή χορηγεί την άδεια, ύστερα από εισήγηση της αντίστοιχης περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων, εφ' όσον διαπιστώσει ότι η αιτούμενη αξιοποίηση είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Οι δημοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης - αποχέτευσης εξαιρούνται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού και διέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 7.

3. Δεν απαιτείται υποβολή στοιχείων μελέτης για έργα αξιοποίησης των υδατικών πόρων, τα οποία προορίζονται για την κάλυψη αναγκών, οι οποίες χαρακτηρίζονται περιορισμένες με γνώμη του οικείου νομαρχιακού συμβουλίου. Στην αίτηση για παροχή άδειας προς εξυπηρέτηση του παραπάνω σκοπού πρέπει να αναφέρεται η διαθέσιμη και η αιτούμενη ποσότητα νερού για την κάλυψη των αναγκών του ενδιαφερομένου.

4. Το περιεχόμενο της αίτησης, ο τύπος και τα στοιχεία της άδειας, η διαδικασία και οι προθεσμίες έκδοσης, οι υπηρεσίες στις οποίες κοινοποιείται καθώς και τα είδη και τα μεγέθη των έργων, για τα οποία δεν απαιτείται υποβολή μελέτης, καθορίζονται με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Χρήση νερού

Άρθρο 9.

1. Κάθε νομικό και φυσικό πρόσωπο έχει δικαίωμα χρήσης του νερού. Το δικαίωμα αυτό ασκείται ύστερα από άδεια που χορηγείται από την αρμόδια κατά κατηγορία χρήσης αρχή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου αυτού. Η άδεια πολλαπλής χρήσης νερού εκδίδεται, κατά περίπτωση, από την αρμόδια κεντρική ή αντίστοιχες περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Στην πολλαπλή χρήση δεν περιλαμβάνεται η ικανοποίηση ατομικών ή οικογενειακών αναγκών, με την επιφύλαξη της παρ. 4.

Για την έκδοση της άδειας χρήσης νερού απαιτείται σχετική αίτηση των ενδιαφερομένων, που περιλαμβάνει ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία. Η άδεια καθορίζει την ποσότητα, τις προϋποθέσεις και τους όρους χρήσης του νερού. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και του κατά χρήση αρμόδιου υπουργού, καθορίζεται το περιεχόμενο της αίτησης, ο τύπος και οι προθεσμίες έκδοσης των αδειών, τα μέτρα και η διαδικασία ελέγχου τήρησης των αδειών, οι επιβαλλόμενες διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης, καθώς και οι διαδικασίες και τα όργανα εκτέλεσης αυτών.

Στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 8 χορηγείται ενιαία άδεια χρήσης νερού και κατασκευής του αντίστοιχου έργου. Σε περίπτωση χρήσης νερού που λαμβάνεται από έργα διανομής του την άδεια χρήσης ζητά και παίρνει συνολικά ο φορέας διανομής.

2. Το δικαίωμα χρήσης νερού περιορίζεται στο ανώτατο όριο των πραγματικών αναγκών του δικαιούχου, φυσικού ή νομικού προσώπου ιδιωτικού ή δημόσιου δικαίου και οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης και το πλεονάζον υπόλοιπο διατηρείται σε εφεδρεία από την αρμόδια περιφερειακή υπηρεσία διαχείρισης υδατικών πόρων για την απόδοσή του σε άλλο πρόσωπο για την ίδια ή άλλη χρήση. Η απόδοσή του σε ίδια ή άλλη χρήση αποφασίζεται από τον αρμόδιο ή τους συναρμόδιους νομάρχες, ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου φορέα χρήσης και γνωμάτευση της αντίστοιχης περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων. Διανομαρχιακά ή μείζονος σημασίας θέματα μπορούν να παραπεμφθούν στη Διυπουργική Επιτροπή Υδάτων (Δ.Ε.ΥΔ.) από τον αρμόδιο ή τους συναρμόδιους νομάρχες. Σε κάθε περίπτωση επιλαμβάνεται η Δ.Ε.ΥΔ. με πρωτοβουλία οποιουδήποτε ενδιαφερομένου, αν παρέλθουν άπρακτοι δύο μήνες από την κατάθεση της αίτησης. Η εκδιδόμενη, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 παρ. 2 εδάφιο 8, κοινή υπουργική απόφαση ισχύει και ως άδεια χρήσης.

Στην περίπτωση αυτή για τα τυχόν υφιστάμενα έργα ή εγκαταστάσεις του δικαιούχου για τη χρήση νερού καταβάλλεται αποζημίωση κατά το μέτρο που αυτά θίγονται από την απόδοση νερού σε άλλο χρήστη. Η αποζημίωση αυτή καθορίζεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και καταβάλλεται από τον επωφελούμενο.

Σε κάθε περίπτωση οι αποφάσεις της παραγράφου αυτής εκτελούνται από το νομάρχη με συνδρομή των κατά περίπτωση αρμόδιων αρχών και υπηρεσιών.

3. Δεν επιτρέπεται η έκδοση οποιασδήποτε άδειας για εγκατάσταση ή επέκταση μονάδων, οι οποίες για τη λειτουργία τους έχουν ανάγκη χρήσης νερού, αν προηγουμένως δεν έχει χορηγηθεί σ' αυτές η άδεια που προβλέπει το άρθρο αυτό.

4. Δεν απαιτείται άδεια για χρήση νερού προς ικανοποίηση αποκλειστικά ατομικών ή οικογενειακών αναγκών, με τον απαράβατο όρο ότι η χρήση αυτή δεν επεκτείνεται οποσδήποτε σε επαγγελματικές δραστηριότητες για διάθεση ή εκμετάλλευση προϊόντων ή υπηρεσιών.

το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ύστερα από επεξεργασία των αναγκαίων στοιχείων, προσδιορίζει κατά χρήση, τα κατώτατα και τα ανώτατα όρια των αναγκαίων ποσοτήτων και της κατάλληλης ποιότητας για οικολογική χρήση νερού, αφού ληφθούν υπόψη και οι τοπικές συνθήκες. Τα όρια αυτά εγκρίνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ύστερα από γνωμοδότηση της Δ.Ε.ΥΔ. Τα εγκεκριμένα όρια λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες κατά κατηγορία χρήσης αρχές για τον υπολογισμό των πραγματικών αναγκών της παρ. 1 του άρθρου 8, καθώς και για την έκδοση της άδειας της παρ. 1 του άρθρου αυτού.

6. Η *άδεια χρήσης ανακαλείται* με απόφαση της αρχής που την εξέδωσε, ύστερα από πρόταση της αρμόδιας περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων, εάν οι υδατικοί πόροι που αποδεσμεύονται θα αποδοθούν σε χρήσεις, που απαιτούν ανώτερη ποιότητα νερού, εφ' όσον έχουν εξασφαλιστεί για το δικαιούχο οι απαραίτητες, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5, ποσότητες νερού κατάλληλου για τις ανάγκες του, με το ίδιο ή μικρότερο κόστος.

7. Η ύδρευση προηγείται από κάθε άλλη χρήση νερού. Το δικαίωμα χρήσης νερού για ύδρευση δεν μπορεί να καταργηθεί ή να περιοριστεί. Αν οι ανάγκες του δικαιούχου για την ίδια ποιότητα και ποσότητα νερού ικανοποιούνται από έργα κοινής ωφέλειας ή αν το περιεχόμενο και η άσκηση του δικαιώματος επεκτείνονται πέραν από το αναγκαίο, το δικαίωμα αυτό καταργείται ή περιορίζεται αντίστοιχα με απόφαση του οικείου νομάρχη, ύστερα από εισήγηση της αρμόδιας περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων και γνωμοδότηση της αρμόδιας διεύθυνσης τεχνικών υπηρεσιών δήμων και κοινοτήτων.

8. Φορείς δημόσιοι ή ιδιωτικοί, που διαχειρίζονται νερά κοινής ωφέλειας, οφείλουν να διατηρούν τις εγκαταστάσεις τους σε κατάσταση τέτοια, ώστε να προλαμβάνεται ή αποφεύγεται κάθε απώλεια και να επιδιορθώνουν αμέσως κάθε βλάβη, ιδιαίτερα όταν επιφέρει απώλειες νερού. Αρμόδιοι να εποπτεύουν και να ελέγχουν την εφαρμογή της διάταξης αυτής της παραγράφου είναι και ο νομάρχης και η περιφερειακή υπηρεσία διαχείρισης υδατικών πόρων της περιοχής. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις, η διαδικασία και τα όργανα επιβολής τους σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 10.

1. Σε περίπτωση μείωσης της ποσότητας ή αλλοίωσης της ποιότητας ενός υδατικού πόρου, που οφείλονται σε φυσικά αίτια, μπορεί να γίνει ανακατανομή των ποσοτήτων νερού, που αναλογούν σε κάθε χρήστη με αντίστοιχη τροποποίηση των σχετικών προγραμμάτων.

2. Για λόγους εξοικονόμησης νερού, σε περιπτώσεις που μπορεί να εφαρμοστεί ανακύκλωση (επαναλαμβανόμενη χρήση) σε υφιστάμενες ή νέες δραστηριότητες, μπορεί να επιβληθούν περιορισμοί στις αναγκαίες κατά χρήση ποσότητες νερού.

Οι προϋποθέσεις, η διαδικασία, οι περιπτώσεις παροχής κινήτρων και κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής ορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και των συναρμόδιων κατά περίπτωση υπουργών, ύστερα από γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής Υδάτων (Δ.Ε.ΥΔ.).

3. Αν κατά τη διαδικασία προγραμματισμού διαπιστωθεί ανάγκη μεταφοράς ύδατος από ένα υδατικό διαμέρισμα σε άλλο ή άλλα, η σχετική απόφαση εκδίδεται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ύστερα από γνωμοδότηση της Δ.Ε.ΥΔ. Για τη γνωμοδότησή της η Δ.Ε.ΥΔ. λαμβάνει υπόψη της και μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων της μεταφοράς αυτής και στα δύο διαμερίσματα.

Στην απόφαση αυτήν περιγράφονται αναλυτικά οι ποσότητες νερού που μεταφέρονται διαχρονικά και κατά χρήση, οι σχέσεις που θα διέπουν τις αντίστοιχες περιφερειακές υπηρεσίες διαχείρισης υδατικών πόρων και τα τυχόν αντισταθμιστικά οφέλη.

4. Η διαδικασία και οι μέθοδοι κοστολόγησης νερού σε υφιστάμενες και νέες χρήσεις, οι περιπτώσεις τιμολόγησής του, ο φορέας καθορισμού τιμής καθώς και ο φορέας είσπραξης ορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού, ύστερα από γνωμοδότηση της Δ.Ε.ΥΔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'.

Διατήρηση και προστασία υδατικών πόρων.

Άρθρο 11.

1. Η δέσμευση ορισμένης ποσότητας νερού με σκοπό την προστασία και τη διατήρηση του υδατικού οικοσυστήματος καθώς και την επίτευξη των ποιοτικών στόχων, που έχουν τεθεί με βάση τις ισχύουσες διατάξεις, λογίζεται ως χρήση και υπάγεται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

Οι περιφερειακές υπηρεσίες διαχείρισης υδατικών πόρων καθορίζουν, σε συνεργασία με τις υπηρεσίες των Υπουργείων Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, τις ποσότητες νερού για την κάλυψη των αναγκών της χρήσης αυτής και μεριμνούν για την ένταξή τους στα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων.

2. Όσοι χρησιμοποιούν υδατικούς πόρους έχουν υποχρέωση να εφαρμόζουν μέσα και μεθόδους που εξασφαλίζουν την ποσοτική και ποιοτική κατάσταση των υδατικών πόρων μέσα στα όρια που καθορίζονται αρμοδίως.

3. Το είδος, ο τρόπος και η διαδικασία καθορισμού των ορίων ασφαλείας των ποσοτικών μεγεθών των υδατικών πόρων, καθώς και οι συνέπειες παράβασης των προστατευτικών αυτών διατάξεων ορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Τα παραπάνω, αν αφορούν ποιοτικές παραμέτρους, ορίζονται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160).

4. Αν κριθεί αναγκαίο, για τη διατήρηση ή αποκατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων υδατικών πόρων σε ποσοτικά και ποιοτικά όρια που εξυπηρετούν το κοινό όφελος ή και τις προβλεπόμενες ανάγκες, να επιβληθούν περιορισμοί ή άλλα μέτρα στη χρήση τους, αυτοί επιβάλλονται από τους κατά περίπτωση αρμόδιους νομάρχες, ύστερα από πρόταση των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων.

Μετά παρέλευση δύο μηνών από την υποβολή της πρότασης και εφ' όσον οι προτεινόμενοι περιορισμοί ή τα μέτρα δεν έχουν επιβληθεί, η πρόταση υποβάλλεται στον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, που εκδίδει κοινή σχετική απόφαση με τον κατά περίπτωση συναρμόδιο υπουργό.

5. Οι υδατικοί πόροι που προορίζονται για ύδρευση προστατεύονται από δραστηριότητες, οι οποίες απειλούν την ποιότητά τους, με τη λήψη μέτρων ή την εκτέλεση έργων. Οι σχετικές αποφάσεις εκδίδονται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ή από τον αρμόδιο νομάρχη, εφ' όσον αφορά σε θέμα περιορισμένης κλίμακας και τοπικού χαρακτήρα μετά γνώμη της Π.Ε.ΥΔ.

6. Σε περίπτωση που υδατικοί πόροι έχουν χαρακτηριστεί προστατευτέοι από ισχύουσες διατάξεις ή διεθνείς συμβάσεις, η κατά την παρ. 1 του άρθρου αυτού δέσμευση μπορεί να χαρακτηριστεί πρώτης προτεραιότητας με κοινή απόφαση των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και να εξαιρεθεί από την εφαρμογή της παρ. 7 του άρθρου 9.

7. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, σε συνεργασία με τα Υπουργεία Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, καθορίζει την ελάχιστη διατηρητέα παροχή σε ποταμούς και το ελάχιστο ύψος στάθμης σε λίμνες της χώρας, με σκοπό τη διατήρηση της οικολογικής τους ισορροπίας.

Η ελάχιστη διατηρητέα παροχή ποταμών και το ελάχιστο ύψος στάθμης λιμνών δεν αποτελούν χρήση, δεν εντάσσονται στις διατάξεις της παραγρ. 1 του άρθρου αυτού, δε διαφοροποιούνται μέσω της διαδικασίας προγραμματισμού των υδατικών πόρων και αποτελούν την απαραίτητη προϋπόθεση ύπαρξής τους ως υδατικών συστημάτων.

Η εξαίρεση ή η προτεραιότητα ένταξης ποταμών και λιμνών στις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Άρθρο 12.

1. Η διάθεση λυμάτων, βιομηχανικών αποβλήτων και γενικά υποβαθμισμένων ποιοτικά νερών ή άλλων υλικών στους υδατικούς αποδέκτες γίνεται σύμφωνα με το ν. 1650/1986.

Για την απαγόρευση της διάθεσης των παραπάνω υλικών σε θέσεις και χρονικές περιόδους που κρίνονται επιβλαβείς για το υδατικό οικοσύστημα ή τις χρήσεις νερού, μπορούν να γίνουν ειδικές ρυθμίσεις, οι οποίες ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

2. Κατασκευές και εργασίες, που αλλοιώνουν την ποσοτική ή και ποιοτική κατάσταση των υδατικών πόρων, υπόκεινται και στην έγκριση των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων.

Οι περιπτώσεις που απαιτείται έγκριση, η διαδικασία χορήγησης καθώς και οι συνέπειες παράβασης των διατάξεων της παραγράφου αυτής ορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

3. Προκειμένου να προστατευθούν οι υδατικοί και εδαφικοί πόροι μιάς λεκάνης απορροής και τα έργα αξιοποίησής τους, το Υπουργείο Γεωργίας, ως αρμόδιος φορέας ορεινών υδρονομικών έργων, προγραμματίζει έργα υδατοσυγκράτησης, που εντάσσονται στα γενικότερα προγράμματα ανάπτυξης υδατικών πόρων του άρθρου 4, στα οποία είναι δυνατό, για την εξυπηρέτηση του ίδιου σκοπού, να περιλαμβάνονται και μέτρα διαχείρισης υδατικών πόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'.

Γενικές ρυθμίσεις και μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 13.

1. Δικαιώματα χρήσης υδατικών πόρων, που στηρίζονται σε νόμο ή σε έθιμο, διατηρούνται.

Τα δικαιώματα αυτά καταργούνται ή περιορίζονται αναλόγως, εφ' όσον οι πραγματικές ανάγκες του δικαιούχου εξυπηρετούνται από δημόσια έργα σε λειτουργία.

Το περίσσευμα νερού μετά την κάλυψη των πραγματικών αναγκών του δικαιούχου διατίθεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

2. Επιτρέπεται η διάθεση νερού για την κάλυψη αναγκών που δεν εξυπηρετούνται από δημόσια ή άλλα κοινωφελή έργα σε λειτουργία, ύστερα από άδεια του αρμόδιου φορέα χρήσης. Άδεια δεν απαιτείται για πώληση νερού προς ικανοποίηση επιτόπιων αναγκών ύδρευσης και η δραστηριότητα αυτή υπόκειται μόνο στις υφιστάμενες υγειονομικές, αγορανομικές και άλλες σχετικές διατάξεις.

3. Η άσκηση οργανωμένης επιχείρησης μεταφοράς και πώλησης νερού μέσα ή και έξω από τη χώρα ρυθμίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Εμπορίου, η οποία καθορίζει τους σχετικούς όρους.

4. Η μέριμνα για την ύδρευση περιοχών δήμων και κοινοτήτων ανήκει στην τοπική αυτοδιοίκηση. Αν αδυνατεί να εκπληρώσει αυτήν την υποχρέωση, αυτή αναλαμβάνεται από την αντίστοιχη νομαρχία ή το Υπουργείο Εσωτερικών ή το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, κατά τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 14.

1. Για την εκτέλεση έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων για κοινή ωφέλεια, υπό τις προϋποθέσεις αυτού του νόμου, επιτρέπεται αναγκαστική απαλλοτρίωση εδαφών και κάθε είδους κτισμάτων και εγκαταστάσεων. Η απαλλοτρίωση μπορεί να κηρυχθεί κατεπείγουσα.

2. Για τον ίδιο σκοπό επιτρέπεται η σύσταση δουλειών κάθε είδους και οποιοσδήποτε περιορισμός ιδιοκτησίας ή των δικαιωμάτων χρήσης νερού, αφού καταβληθεί η νόμιμη αποζημίωση.

3. Επιτρέπεται η απαλλοτρίωση υφιστάμενων εγκαταστάσεων υδροληψίας και διανομής υδατικών πόρων για την εξυπηρέτηση κοινωνικών αναγκών.

4. Για την πραγματοποίηση ερευνών ή μελετών σχετικών με τους υδατικούς πόρους από τους αρμόδιους φορείς έρευνας, χρήσης και διαχείρισης, οι ιδιοκτήτες ή νομείς ή κάτοχοι ή χρήστες γαιών, οικοπέδων ή κάθε άλλου είδους εκτάσεων, υποχρεούνται να επιτρέπουν την εκτέλεση των αναγκαίων εργασιών, τη διέλευση προσώπων και μεταφορικών μέσων, την προσωρινή εναπόθεση απολύτως αναγκαίων υλικών καθώς και άλλη αναπόφευκτη παρεπόμενη ενόχληση.

Ο φορέας που πραγματοποιεί την έρευνα ή μελέτη γνωστοποιεί εγγράφως, ενενήντα τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη πράξεων του προηγούμενου εδαφίου, προς τον υπόχρεο ή, αν είναι άγνωστος, στον οικείο δήμο ή κοινότητα για παραπέρα γνωστοποίηση, στον ενδιαφερόμενο, τις σκοπούμενες ενέργειές του και τα στοιχεία (επωνυμία, διεύθυνση) που είναι αναγκαία για την άσκηση του κατά την παρ. 5. δικαιώματός του

5. Στους ιδιοκτήτες αυτούς καταβάλλεται νόμιμη αποζημίωση για κάθε ζημία, που προέρχεται από τις παραπάνω αιτίες. Η αποζημίωση αυτή μπορεί να καθορίζεται και κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Άρθρο 15.

1. Σε ανταγωνιστικές χρήσεις νερού η απόφαση για την κατανομή του νερού κατά χρήση λαμβάνεται από τον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και τους συναρμόδιους υπουργούς, ύστερα από γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής Υδάτων και της αντίστοιχης Περιφερειακής Επιτροπής Υδάτων.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Γεωργίας και γνώμη της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.), καθορίζονται κατά περίπτωση οι ποσότητες νερού για αρδευτικούς σκοπούς που διατίθενται ανάντι των υφιστάμενων, κατά την έναρξη

του νόμου αυτού, υδροηλεκτρικών έργων της Δ.Ε.Η. καθώς και η αποζημίωση που καταβάλλεται από το Υπουργείο Γεωργίας στη Δ.Ε.Η. για την απώλεια σε ενέργεια από την αιτία αυτή.

3. Για ήδη υφιστάμενα δικαιώματα και χρήσεις, με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ορίζονται η υποχρέωση υποβολής αίτησης, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και οι προθεσμίες έκδοσης των αδειών που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 9, καθώς και τα όργανα και η διαδικασία ελέγχου τήρησης ή διαπίστωσης παράβασης της προαναφερόμενης διάταξης, οι επιβαλλόμενες διοικητικές κυρώσεις και τα όργανα εκτέλεσης αυτών.

4. Μέχρι την ίδρυση και λειτουργία των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων οι αρμοδιότητές τους ασκούνται από τη διεύθυνση υδατικού δυναμικού και φυσικών πόρων.

Με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας μπορεί μεταβατικά και μέχρι την ίδρυση περιφερειακής υπηρεσίας ενός υδατικού διαμερίσματος οι αρμοδιότητές της να ανατεθούν στην αντίστοιχη υπηρεσία γειτονικού διαμερίσματος. Με όμοια απόφαση μπορεί να ορίζεται η συμμετοχή του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας σε Π.Ε.Υ.Δ..

5. Εφ' όσον κατά τη δημοσίευση αυτού του νόμου έχει κατασκευαστεί το 75% τουλάχιστον του συμβατικού αντικειμένου έργων, που κατά κύριο λόγο προορίζονται για κάλυψη υδρευτικών αναγκών Ο.Τ.Α., συνδέσμων κοινοτήτων ή δημοτικών επιχειρήσεων ύδρευσης—αποχέτευσης, ο νομάρχης μπορεί με απόφασή του να παραχωρεί τους αναγκαίους υδατικούς πόρους.

Άρθρο 16.

1. Κάθε διάταξη που είναι αντίθετη στις διατάξεις του νόμου αυτού ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από το νόμο αυτόν καταργείται από την έναρξη της ισχύος του.

Δεν καταργούνται οι αρμοδιότητες των Ο.Τ.Α., των συνδέσμων αυτών, των δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων, εφ' όσον αφορούν εκτέλεση έργων και διαχείριση συστημάτων ύδρευσης, καθώς και αξιοποίησης και εκμετάλλευσης ιαματικών πηγών, όπως προσδιορίζονται στις ακόλουθες διατάξεις:

α) του άρθρου 23 παρ. 1 εδ. α' και 24 παρ. 1 εδ. στ' του π.δ. 76/1985 (ΦΕΚ Α' 27),

β) του ν. 1068/1980 (ΦΕΚ Α' 190),

γ) του ν. 1069/1980 (ΦΕΚ Α' 191),

δ) περί συστάσεως και λειτουργίας του Οργανισμού Υδρεύσεως Θεσσαλονίκης,

ε) του ν. 890/1979 (ΦΕΚ Α' 80).

2. Η διάταξη της παραγρ. 1 στοιχ. Α' περίπτ. α' του άρθρου 2 του ν. 1468/1950 (ΦΕΚ 169) αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Υδροηλεκτρικών εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, με τη δύναμη των ρεόντων υδάτων, των ποταμών και λιμνών».

Οι ποσότητες νερού, που η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού κρίνει αναγκαίες για την εκπλήρωση των σκοπών της, προτείνονται από την ίδια για ένταξη στα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων της χώρας.

3. Όπου, για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού ή για τη θέσπιση των ειδικότερων ρυθμίσεων, είναι αναγκαία η έκδοση προεδρικών διαταγμάτων ή υπουργικών αποφάσεων για την εξειδίκευση ορισμένων θεμάτων, η κατάργηση των κείμενων διατάξεων επέρχεται από την έναρξη ισχύος των κανονιστικών αυτών πράξεων.

Άρθρο 17.

1. Για κάθε διαφορά ουσίας, από την έκδοση οιασδήποτε διοικητικής πράξης, που προβλέπει ο νόμος αυτός, αρμόδια είναι τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια.

2. Στην αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων υπάγονται οι ιδιωτικές διαφορές που δημιουργούνται από παράνομη στέρηση των δικαιωμάτων των ιδιωτών, φυσικών ή νομικών προσώπων, για την κτήση, χρήση και ελεύθερη διάθεση των υδατικών πόρων του νόμου αυτού.

Άρθρο 18.

α. Οι παράγραφοι 3 και 8 του άρθρου 2 του ν. 1733/1987 (ΦΕΚ Α 171) αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Το διοικητικό συμβούλιο του Ο.Β.Ι. και ο γενικός διευθυντής του διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας για τετραετή θητεία. Με την ίδια απόφαση ορίζονται ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου. Ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου μπορεί να ασκεί και χρέη γενικού διευθυντή του Ο.Β.Ι. Η θητεία των μελών του διοικητικού συμβουλίου και του γενικού διευθυντή του Ο.Β.Ι. μπορεί να ανανεώνεται».

«8. Χρέη εισηγητή εκτελεί ο γενικός διευθυντής του Ο.Β.Ι. ή, εάν ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου ασκεί και χρέη γενικού διευθυντή, ο αναπληρωτής γενικός διευθυντής και, κατά περίπτωση, οι διευθυντές του Ο.Β.Ι. και μέλη του διοικητικού συμβουλίου τα οποία ασκούν και ειδικά καθήκοντα».

β. Αντικαθίσταται επίσης η πρώτη περίοδος της παραγ. 13 του ίδιου άρθρου ως εξής: «Ο γενικός διευθυντής του Ο.Β.Ι. έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες».

Άρθρο 19.

Οι συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου του προσωπικού που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού στο Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (Ι.Γ.Μ.Ε.) κατατάσσεται σε προσωρινές θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, εφ' όσον συγκεντρώνει τις πιο κάτω προϋποθέσεις:

α) Καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες της υπηρεσίας.

β) Συμπληρώνει μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού τουλάχιστον ένα έτος συνεχούς υπηρεσίας. Ως συνεχής υπηρεσία θεωρείται η υπηρεσία που δεν διακόπηκε κάθε φορά περισσότερο από δέκα εργάσιμες ημέρες.

γ) Έχει τα γενικά προσόντα πρόσληψης που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, εκτός από το ανώτατο όριο ηλικίας.

δ) Έχει ηλικία μικρότερη του 60ού έτους.

ε) Απασχολείται με πλήρες ωράριο εργασίας.

Οι παραπάνω προσωρινές θέσεις συνιστώνται αυτοδικαίως με την απόφαση κατάταξης κατά ειδικότητα και αριθμό ίσο με τον αριθμό των υπαλλήλων που θα καταταγούν σ' αυτές. Οι θέσεις αυτές καταργούνται αυτοδικαίως μόλις κενωθούν με οποιοδήποτε τρόπο. Για όσο χρόνο υφίστανται οι πιο πάνω προσωποπαγείς θέσεις, δεν πληρούται ίσος αριθμός θέσεων μόνιμου προσωπικού, που καθορίζεται με απόφαση του εποπτεύοντος υπουργού.

Η κατάταξη γίνεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου σε θέσεις αντίστοιχες με την ειδικότητα με την οποία ο συμβασιούχος έχει προσληφθεί, ύστερα από γνωμοδότηση του αρμόδιου υπηρεσιακού συμβουλίου, ότι ο συγκεκριμένος συμβασιούχος καλύπτει στην πραγματικότητα πάγιες και διαρκείς ανάγκες της υπηρεσίας και συγκεντρώνει τις παραπάνω λοιπές προϋποθέσεις.

Άρθρο 20

Ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων.

1. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 1038/1930, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, ορίζεται για τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα, από 11.10.1987 ως ακολούθως :

Είδος	Δασμολογική Διάκριση	Ποσό φόρου σε δραχμές	Μονάδα Επιβολής
(1)	(2)	(3)	(4)
α) Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,15 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX.	27.10 ΑIIIβ	33.080	χιλιόλιτρο
β) Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX.	27.10 ΑIIIβ	33.999	χιλιόλιτρο
γ) Βενζίνη χωρίς μόλυβδο	27.10 ΑIIIβ	33.400	χιλιόλιτρο
δ) Βενζίνη κοινή 90 οκτανίων MIN (REGULAR) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX.	27.10 ΑIIIβ	32.447	χιλιόλιτρο
ε) Βενζίνη για γεωργικές χρήσεις άρθρου 16 Ν. 3686/1957 (ΦΕΚ Α/64) και δασικών συνεταιρισμών άρθρου 5 Ν. 827/1978 (ΦΕΚ Α/194)	27.10 ΑIIIβ	16.260	χιλιόλιτρο
στ) Βενζίνη εκχύλισης (εξάνιο) που παραλαμβάνεται με τις διατάξεις του Β.Δ. 57/24.1.1967 (ΦΕΚ 14/67/Α)	27.10 Α	2.200	χιλιόλιτρο
ζ) Φωτιστικό πετρέλαιο	27.10 ΒΙΙΙ	15.764	ο μετρ. τόνος
η) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος	27.10 ΓΙγ	12.558	χιλιόλιτρο
θ) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,5% κατά βάρος	27.10 ΓΙγ	12.249	χιλιόλιτρο
ι) Πετρέλαιο εσωτ. καύσης «AUTOMOTIVE DIESEL»	27.10 ΒΙΙΙ	12.249	χιλιόλιτρο
ια) Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης No. 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10 ΓΙΙγ	8.490	ο μετρ. τόνος
ιβ) Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης No. 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος	27.10 ΓΙΙγ	9.428	ο μετρ. τόνος
ιγ) Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης No. 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10 ΓΙΙγ	7.742	ο μετρ. τόνος
ιδ) Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης No. 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος	27.10 ΓΙΙγ	8.681	ο μετρ. τόνος
ιε) Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης No. 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος	27.10 ΓΙΙγ	8.222	ο μετρ. τόνος
ιστ) Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης No. 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 4% κατά βάρος	27.10 ΓΙΙγ	9.026	ο μετρ. τόνος
ιζ) Προπάνιο	27.11 ΑΙ	5.604	ο μετρ. τόνος
ιη) Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου)	27.11 ΒΙγ	5.604	ο μετρ. τόνος
ιθ) Προπάνιο που παραλαμβάνεται απ' ευθείας από βιομηχανίες προκειμένου να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά γιά καύσιμη ύλη (άρθρο 2 Ν.Δ. 4359/64 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παραγρ. 3 του άρθρου 5 του Ν. 1038/1930)	27.11 ΑΙ	3.687	ο μετρ. τόνος
κ) Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου) που παραλαμβάνεται με τις αναφερόμενες στο υπό στοιχ. ιθ. διατάξεις	27.11 ΒΙγ	3.713	ο μετρ. τόνος
κα) Άσφαλτος οδοστρωσίας	27.14 Α	2.252	ο μετρ. τόνος
κβ) Απασφαλτωμένο μαζούτ (VACUM GAS OIL)	27.10 ΓΙΙ	7.558	ο μετρ. τόνος

2. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης για τα είδη των παραγράφων 1α, 1β, 1γ και 1δ εισπράττεται για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου μειωμένος κατά 1.200 δρχ. το χιλιόλιτρο.

3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από 11 Οκτωβρίου 1987.

Άρθρο 21.

Ο νόμος αυτός αρχίζει να ισχύει οκτώ μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός των διατάξεων που αφορούν τη σύσταση των προβλεπόμενων από το νόμο κεντρικών και περιφερειακών οργάνων και των παραγράφων 2 του άρθρου 15 και 2 του άρθρου 16, που ισχύουν από τη δημοσίευσή του.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 18 Νοεμβρίου 1987

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ ΑΠ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 19 Νοεμβρίου 1987

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΤΑ ΥΔΑΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

— — — — Όρια Υδατικού Διαμερίσματος

.... Όρια Νομών

ΤΑ ΥΔΑΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

01. Δυτ.Πελ/νήσου
02. Βορ.Πελ/νήσου
03. Ανατ.Πελ/νήσου
04. Δυτ.Στερ.Ελλάδας
05. Ηπείρου
06. Αττικής
07. Ανατ.Στερ.Ελλάδας
08. Θεσσαλίας
09. Δυτ.Μακεδονίας
10. Κεντρ.Μακεδονίας
11. Ανατ.Μακεδονίας
12. Θράκης
13. Κρήτης
14. Νήσων Αιγαίου